

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 7.

Trettende Session.

Ade Møde.

Onsdagen den 9de October Kl. 1.

(Fortsat.)

G. Winther (fortsat): Det forekommer mig nemlig, at hele Spørgsmaalet, om Kunstakademiet skal bestaae som Kunstanstalt eller ikke, kunde trænge til en nærmere Drøftelse, forinden der blev givet en Lov, hvorved man indirecte kom til at staae fast, at der skulde være en Statsunderviisning for vordende Kunstnere; det forekommer mig, at naar Staten saaledes ordner en Skole for vordende Kunstnere, saa vil denne Institution lokke en Mængde unge Mennesker til sig. — Naar der aabnes en Statsinstitution for endeel af Befolkningen, saa er der altid Mogle, der strømme til for at benytte den, men det er et Spørgsmaal, om det er i Statens og Folkets Interesse, at der skeer Tilstrømning i nogen betydelig Grad til en Skole for vordende Kunstnere; det er jo som bekendt kun meget Faa, der naae noget over det Middelmæssige i Kunsten, og derfor udsætter man de unge Mennesker, som gaae derhen, og som ikke kunne kjende, hvorvidt de have Kald til at bringe det vidt i Kunsten eller ikke, for at komme ind paa en Bane, som ikke kan føre til Andet end Glendighed. Det er med Hensyn til disse unge Mennesker, for hvem Skolen er bestemt, at jeg troer, det vilde være uheldigt, at der oprettedes en Statskole. — Med Hensyn til Kunstunderviisningen troer jeg, at det vilde være uheldigt, at der var af Staten bestemt fast lønneede Poster for Lærere i Kunst. Naar

der er en fast Post, kommer der næsten stedsse en Mand i Posten, men det er ikke vist, at der til enhver Tid er en Mand, som er en udmærket Kunstner og tillige en udmærket Lærer. Forsaaavidt der ved denne Underviisning skal gives Noget, som Eleven ikke selv kan tage ved at betragte Kunstværkerne, saa troer jeg, at der hører en særlig Begavelse, som ikke altid findes, selv hos den meest udmærkede Kunstner, til at kunne meddele noget Saa-dant. Jeg kunde tænke mig en anden Fremgangsmåde, nemlig den, at, naar der var en udmærket Kunstner, som havde et færeget Kald til at danne en Skole, saa vilde han optræde og samle Elever om sig, og da vilde jeg for min Part finde det naturligt, om Staten saavel kom unge begavede Mænd til Hjælp, for at de kunde nyde en saadan Underviisning, som at den tillige fra sin Side paastjønede Lærere's Velvillie til at danne vordende Kunstnere, saa at der gaves ham et Tilskud af Statskassen. Dette var Noget, som jeg kunde finde ganske naturligt, idet jeg nemlig er af den Mening, at Staten i Almeenvællets Interesse ligesaavel maa understøtte Kunsten som Videnskaben, men jeg frygter kun for, at den Indretning, som her foresligger, meget mere vil blive en Forsørgelsesanstalt for visse Personer, end den vil blive til sand Fremme for Kunsten i det Hele. Jeg skal nu ikke udbrede mig videre derom, men jeg vilde ønske, at Thinget enten strax vilde forkaste Loven eller ogsaa i det Mindste lade den blive Gjenstand for en alvorlig Prøvelse i et Udvalg, hvilket maaskee kunde være det Hensigtsmæssigste, idet der da kunde fremkomme Ytringer til Ministeriet